

[Sigsgaard.]

er masser af børn, der har længere arbejdstid, end mange voksne har, og det er helt urimeligt. Jeg tror altså, man i hvert fald skulle eksperimentere med en nedsættelse af det egentlige timetal for eleverne. Man kan også, som man har været inde på det, søge dele af undervisningen varetaget af folk med anden uddannelse, selv om jeg selvfølgelig er enig i, at der skal være en pædagogisk baggrund, en pædagogisk uddannelse.

Endelig kunne man forsøge at trække flere af de gifte lærerinder tilbage i arbejdet. Jeg forstår, at man efter et udvalgsarbejde med den samme lovgivning, tror jeg, for et par år siden satte et genoptræningskursus, genopfriskningskursus, i gang; der har været afholdt et sådant kursus, og man arbejder på flere kursus. Jeg ser ikke rigtig noget i bemærkningerne om, hvilke erfaringer man har gjort. Var der masser af ansøgninger til det kursus, som man har holdt, eller hvordan ligger det? Men hvis det er muligt, så jeg gerne de bestræbelser intensiveret.

Ministeren sagde under behandlingen af det foregående punkt på dagsordenen for i dag, at han ønskede ikke at gøre loven til en sovepude. Jeg kan heller ikke lide, at love bliver sovepuder, men rationeringsloven er en sådan sovepude, og medmindre undervisningsudvalget, som nu skal behandle den, ændrer den væsentligt, kan vi næppe medvirke til, at den videreføres.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Jeg vil også her gerne takke for god modtagelse af dette forslag om forlængelse af lærer-rationeringsreglerne. Og må jeg begynde med at beklage det udtryk, som er anvendt: „ukvalificerede lærerkræfter“; det er ikke brugt diskvalificerende, det er en rent teknisk betegnelse. Ved ukvalificerede lærerkræfter forstår man lærerkræfter, der ikke har den uddannelse, som normalt forudsættes for at få en stilling i folkeskolen, og jeg vil gerne føje til, at jeg er fuldstændig klar over, at faglærere og lærerstuderende har

gjort et i mange tilfælde meget godt og påskønnelsesværdigt arbejde.

Hr. Lembourn rejste spørgsmålet, om det er nødvendigt med en 3-årig forlængelse af loven. Det kan vi naturligvis drøfte i udvalget; det mener jeg at det er. Det vil ikke være muligt at afvikle denne regulering af tildelingen af lærerembeder så hurtigt, som vi selvfølgelig alle gerne ville gøre det.

Alle de gode ønsker, der har været fremsat om forbedringer med hensyn til nedsættelse af klassekvotient osv., vil enhver lærer naturligvis kunne tiltræde, men jeg vil gerne bekræfte, hvad hr. K. B. Andersen sagde, at efter de beregninger, der er foretaget i undervisningsministeriets økonomisk-statistiske kontor, forholder det sig sådan, at et fald i klassekvotientniveauet med 1 vil give et ekstraforbrug på mellem 50.000 og 60.000 løntimer, og det svarer til 1.500-2.000 lærere, så man vil altså se, at blot sådanne ændringer vil stille krav om et meget stort antal lærere.

Jeg vil i øvrigt gerne i udvalget — og jeg tror, udvalget egner sig bedst dertil — belyse disse udviklingsforhold gennem de prognoser, som er tilvejebragt af undervisningsministeriets økonomisk-statistiske kontor, så man derigennem kan se, hvorledes udviklingen vil være under forskellige forudsætninger. For det er jo det, man hele tiden skal huske på, når man drøfter disse forhold, at man har næsten aldrig uændrede forudsætninger. Der er spørgsmålet om, hvor stort overtimetal der skal være; skal man ned på 32 timer, som er det pligtige timetal, eller skal man regne med at køre videre med 36,6 timer, som er det reelle timetal i dag for lærere i folkeskolen? Hvordan vil udviklingen i klassekvotienten være? Og dér vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der jo i folkeskoleloven kun er en maksimums-, ikke nogen minimumsgrænse, og der sker ganske naturligt ændringer i de enkelte skolevæseners af denne klassekvotient. Der er spørgsmålet om løntimeforbruget; det påvirkes af, hvilken grad af fag man til-